

ชื่อเรื่อง	ผลของสายพันธุ์และระยะเวลาเจริญเติบโตต่อแอนโิไซยานินส์ของผลหม่อน
ผู้แต่ง	มนต์วดี หุ่นเจริญ และศศิธร ตรงจิตภักดี
ที่มา	วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร 41 : 1 (พิเศษ) : 106-109 (2553)
คำสำคัญ	สายพันธุ์; ระยะเวลาเจริญเติบโต; แอนโิไซยานินส์

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาผลของสายพันธุ์และระยะเวลาเจริญเติบโตต่อแอนโิไซยานินส์ของผลหม่อน 3 สายพันธุ์ (สายพันธุ์กำแพงแสน-เอ็มบี-42-1 เชียงใหม่ และบุรีรัมย์ 60) ซึ่งแต่ละสายพันธุ์แบ่งออกเป็น 4 ระยะเวลาเจริญเติบโต คือ ผลอ่อน (ระยะเวลาเจริญเติบโตที่ 1) ผลกึ่งสุก (ระยะเวลาเจริญเติบโตที่ 2) ผลสุก (ระยะเวลาเจริญเติบโตที่ 3) และผลสุกเต็มที่ (ระยะเวลาเจริญเติบโตที่ 4) โดยศึกษาปริมาณแอนโิไซยานินส์ทั้งหมดด้วยวิธี pH-differential และตรวจสอบแอนโิไซยานินส์ชนิดหลักโดยเทคนิค High Performance Liquid Chromatography (HPLC) จากผลการทดลองพบว่าปริมาณแอนโิไซยานินส์ทั้งหมดของผลหม่อนขึ้นกับสายพันธุ์และระยะเวลาเจริญเติบโต โดยมีปริมาณตั้งแต่ 3 ถึง 1,844 มิลลิกรัมไซยานิดิน-3-กลูโคไซด์ในตัวอย่าง 100 กรัมน้ำหนักแห้ง โดยเมื่อผลหม่อนเจริญเติบโตมากขึ้นจะมีปริมาณแอนโิไซยานินส์ทั้งหมดเพิ่มมากขึ้น ผลสุกเต็มที่ของสายพันธุ์กำแพงแสน-เอ็มบี-42-1 มีปริมาณแอนโิไซยานินส์ทั้งหมดมากกว่าบุรีรัมย์ 60 และเชียงใหม่ ตามลำดับ ($p \leq 0.05$) เมื่อตรวจสอบโดย HPLC พบว่าแอนโิไซยานินส์ชนิดหลักในผลหม่อนทั้ง 3 สายพันธุ์ คือไซยานิดิน-3-กลูโคไซด์ และไซยานิดิน-3-รูทีโนไซด์ โดยมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นเมื่อผลหม่อนมีการเจริญเติบโตมากขึ้น ผลหม่อนสายพันธุ์กำแพงแสน-เอ็มบี-42-1 ในระยะสุกเต็มที่ที่มีปริมาณไซยานิดิน-3-กลูโคไซด์มากที่สุด ($p \leq 0.05$) ในขณะที่สายพันธุ์กำแพงแสน-เอ็มบี-42-1 และบุรีรัมย์ 60 มีปริมาณไซยานิดิน-3-รูทีโนไซด์มากที่สุด ($p \leq 0.05$)